

Echa z konwencji – Kostki Duże [2014]

28-29 czerwca 2014 r.

W tym roku już po raz kolejny mieliśmy okazję uczestniczyć w konwencji, która miała miejsce w Kostkach Dużych, nieopodal Buska Zdroju. Konwencja odbywa się już od 1973 roku i za każdym razem w malowniczym miejscu u braterstwa Dziewięckich, którzy nigdy nie szczędzą swych wysiłków dla stworzenia wspaniałej braterskiej atmosfery. Na konwencję przyjechało bardzo wielu gości, nie tylko z Polski, ale również m.in. z Ukrainy, Rumunii, Australii. Łącznie było nas około 500 osób.

Werset przewodni brzmiał: **Chwal, duszo moja, Pana!** (Psalm 146:1), który dobrze oddawał atmosferę, jaka panowała przez całą konwencję.

Pierwszego dnia przewodniczył br. F. Olejarz. Po oficjalnym przywitaniu oraz przesłaniu bardzo wielu pozdrowień pierwszym wykładem usłużył br. Z. Kołacz. Temat przewodni zaczerpnięty był z Listu do Hebrajczyków 1:2-3: „*Pan Bóg przemawia na wiele sposobów*”. Brat przedstawił, w jaki sposób Bóg przemawiał do swojego ludu nie tylko przez usta proroków, ale również i na inne sposoby. Jako przykłady brat podał łaskę, której używał Mojżesz na pustyni oraz łaskę Aarona, która zakwitła.

Kolejnym wykładem, na temat wyzwolenia z teraźniejszego wieku złego, usłużył br. z Rumunii. Swoje rozważania oparł na wersecie z Listu do Galacjan 1:4. Zbawienie nasze pochodzi od Pana Boga, który posłał na ziemię swojego jedyne Syna, żeby nas wyzwolił, ponieważ sami nie jesteśmy się w stanie wyzwolić.

Br. Ryszard Knop podzielił się wykładem na temat podobieństwa o szacie weselnej. Swoje rozważania oparł na przypowieści Pana Jezusa o uczcie weselnej z Ewangelii Mateusza 22:1-14. Oprócz wyjaśnienia całej przypowieści, usłyszeliśmy omówienie zasadniczej kwestii – znaczenia szaty, którą musiał posiadać każdy uczestnik wesela.

Ostatnim wykładem pierwszego dnia usłużył br. Józef Siedlecza, który nazwał swój temat: *Ostatnie nauczanie naszego Pana*. W swoim wykładzie skupił się na 40 dniach od zmartwychwstania do wniebowstąpienia naszego Pana.

W drugim dniu konwencji przewodniczył br. Henryk Szarkowicz. Tego dnia wysłuchaliśmy czterech interesujących wykładów.

Pierwszym usłużył br. Bronisław Kaczor, który mówił o

ćwiczeniu się w pobożności. Temat został zaczerpnięty z pierwszego listu Pawła do Tymoteusza 4:7-8: „*A pospolitych i babskich baśni unikaj, ćwicz się natomiast w pobożności*”. Na podstawie ćwiczeń, których dokonuje systematycznie sportowiec, by osiągnąć swój cel, brat wykazywał, że podobnie powinien pracować nad sobą chrześcijanin. Tylko systematyczna praca nad sobą, czyli czytanie, wnikanie w Pismo Święte, korzystanie ze społeczności daje efekty, o które każdy chrześcijanin powinien zabiegać (Jak. 1:26-27)

Drugi wykład wygłosił br. Leszek Szarkowicz, który omawiał problem: *Czy apostołowie byli chrzczeni?* W swoim wykładzie br. skupił się na zagadnieniu, czym jest chrzest i dlaczego jest tak ważny. Chrzest jest symbolem Nowego Stworzenia, które jest stworzone z wody i Ducha (Jan 2:3-5). Ponieważ chrzest jest symbolem, musimy uważać, by nie był on tylko pozbyciem się cielesnego brudu, lecz także naszą wewnętrzną przemianą, tak, by każdy dzień nas jeszcze bardziej przybliżał do naszego drogiego Ojca.

W trzeciej części słuchaliśmy brata Walentego Bywalca. Temat wykładu brzmiał: *Doświadczane pokolenie*. Został on zaczerpnięty z podobieństwa Pana Jezusa o drzewie figowym zapisanym w Ewangelii Łukasza 21:29-36. Idąc za radą naszego Pana, winniśmy obserwować to wszystko, co się wokół nas dzieje, gdyż czas jest bliski. Tak jak po drzewie figowym widać, iż lato jest już blisko, tak też po znakach możemy zauważyć, że Królestwo Boże już jest blisko. Ponieważ jesteśmy dziećmi światłości, a nie ciemności, powinniśmy być czujni, by ten dzień nie zaskoczył nas niczym złodziej (1 Tes. 5:4-5).

Ostatnim wykładem na konwencji usłużył br. Leszek Krawczyk. Temat wykładu brzmiał: *Prawo do błogosławieństwa*. W swoim wykładzie br. skupił się na kazaniu na górze (Mat. 5:1-12). Po kolei przedstawił wszystkie wypowiedziane przez naszego Pana błogosławieństwa oraz przedstawił ich znaczenie. Kończącą sentencją były słowa apostoła Pawła z Listu do Rzymian 8:17: „*A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko razem z nim cierpimy, abyśmy także razem z nim uwielbieni byli*”.

Na zakończenie konwencji głos zabrał br. Dziewięcki, dziękując braciom, że tak licznie przyjechali na konwencję oraz wszystkim, którzy poświęcili swój czas i siły w celu zorganizowania konwencji. Przez te dwa dni zostaliśmy ubogaceni bardzo wieloma duchowymi błogosławieństwami. Bracia zajęli się wszystkimi potrzeb-

nymi sprawami, natomiast kuchnia karmiła nas bardzo smacznymi potrawami. Chwała naszemu Bogu za tak wspaniałe miejsce, oddalone od gwaru tego świata i skupione przy Jego dobrem Słowie oraz w braterskim gronie.

Zabój Paweł
R-
„Straż”